

Їх ратний труд і сьогодні в пошані

Не так вже й часто доводиться їм збиратися вєдино: то хвороби, то похилий вік стають на заваді, а декому й за внуками-правнуками нагля

нути потрібно, поки молодші члени сімей своїми господарськими клопотами зайняті. Тож і випадає ветеранам для своїх зібрань лише кілька днів на рік. Але яких днів! День Перемоги... річниця визволення України... День захисника Вітчизни... День Збройних Сил України... І тоді вони, вдягнувши найсвятковіші брання, до блиску начистивши ордени й медалі, стають у ветеранський стрій, ніби молодшають у ці урочисті хвилини.

Сонячний ранок 23 лютого у черговий раз зібрав колишніх фронтовиків партизанів на майдані Пам'яті, що в райцентрі. Тут, поблизу братського кладовища, де покояться останки їх бойових побратимів, що полягли за звільнення краю від фашистської навали, відбулася урочиста церемонія покладання вінків до монументу Матері-Вітчизни. Це-- обов'язковий атрибут ветеранських свят, данина пам'яті тих, кому не судилося відчутти смак Великої Перемоги, яку кожен наближав ціною власного життя.

А потім в районному військовому комісаріаті відбулися імпровізовані урочисті збори. Всіх запрошених щиро

привітав райвійськомком підполковник Геннадій Поречний, а голова районної ради Микола Тацюк вручив ветеранам війни відзнаки Президента України -- медалі "Захиснику

Вітчизни". Сергій Климович Дихавка, Василь Павлович Данішкін, Панас Григорович Піщик, Федір Федорович Тюска, Гаврило Захарович Хуткий, Степан Панасович Логацький. Це -- далеко не повний перелік тих, кому в цей день випало отримати чергові відзнаки їх ратної доблесті й відваги.

Двом ветеранам -- Василю Захаровичу Суслову та Василю Кіндратовичу Мирончуку -- тут було вручено ордені "За мужність" III ступеня. І хоча майже пістолеття вже миуло з часу, коли мирні залпи салютів ознаменували закінчення найжорстокішої і найкровопролитнішої з воєн в історії людства -- Другої світової, -- ці відзнаки вкотре засвідчили, що подвиг народу не забувається, живе і житиме вічно.

Про це говорили у вітальних промовах голова ветеранської організації району Карло Моніч та заступник голови райдержадміністрації Іларіон Дяк.

Проїде зовсім небагато часу -- і громадськість України широко відзначатиме 55-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. І знову головними дійовими особами всіх

святкових закладів стануть колишні воїни і партизани, учасники бойових дій. Не так вже й багато лишилося їх сьогодні серед нас. Тож треба зробити все можливе, аби

нинішня їх соціальна невлаштованість якомога менше завдавала їм болю й незручностей, аби почувалися вони справжніми іменинниками. Цього вони заслужили своєю бойовою молодістю.

Анатолій ХУТКИЙ.

▲▲▲

Вони пройшли нелегкими дорогами війни, вистояли і перемогли. А війна живе в їхній пам'яті, в їхніх серцях, оживає при зустрічах.

Такі зустрічі відбуваються нечасто, але вони незмінно теплі і щирі, як ось на цьому знімку, де ви бачите Василя Захаровича СУСЛОВА і Василя Кіндратовича МИРОНЧУКА. Погомоняють ветерани про життя-буття, здоров'ячком поцікавляться один в одного і розійдуться, щоб знову зустрітися ось так якоїсь святкової днини.

Фото
Сергія Дуляницького.

▲▲▲